

Afstemningen og de forudgaaende Forhandlinger i Borgerrepræsentationen og i det af Borgerrepræsentationen til denne Sags Behandling nedsatte Udvalg, men denne Gaade bliver maaske til sin Tid løst. Foreløbig vil jeg i den Anledning kun yderligere bemærke, at det nytter ikke, at det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds siger, at den Vanskelighed, man stod overfor, var, at man ikke kunde finde Dækning for disse ca. 1½ Mill. Kr. Det ærede Medlem nævner, at der ganske vist i Folketinget blev anvist Dækning ved Henviisning til en Forandring i Selskabsbeskatningen, men at Planen ikke fandt Tilslutning, idet den blev stemt ned i Folketinget. Men det ærede Medlem, som jo sidder i Borgerrepræsentationen, er vel vidende om, at Tanken om et forhøjet Børnefradrag netop blev rejst paa Baggrund af Spørgsmaalet om en Ændring i Selskabsbeskatningen, og at dette var Forudsætningen saavel under Sagens Behandling i Magistraten som i Udvalget og senere i Borgerrepræsentationen; denne Maade at skaffe Kompensation paa var aldeles ikke en Opfindelse, som blev gjort fra visse Sider i det høje Folketing og der stemt ned af Flertallet. Jeg mener, at naar man her, som det ærede 18de tingvalgte Medlem har sagt, staar overfor en Gaade, bør man ikke hvirvle saadanne Taagemasser op om Spørgsmaalet, som det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds har gjort. Det tyder paa, at han ikke ønsker at give noget positivt Bidrag til denne Gaades Løsning. Det forstaar jeg i og for sig fuldt vel, men det ærede Medlem havde dog ikke behøvet at demonstrere det i den Grad, som han her gjorde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Sparekasseloven af 4. Oktober 1919.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5907).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jefsen Christensen: Et Forhold, der har grebet meget stærkt ind i det økonomiske

Liv i Sønderjylland i de senere Aar, er Markkursens stadige Fald, der i uhyre mange Tilfælde fuldstændig har vendt op og ned paa Formueforholdene dernede. Mange af de Mennesker, som indtil Krigens Begyndelse i 1914 mente sig i Besiddelse af ret betydelige Markkapitaler, har nu set denne Formue svinde ind til saa godt som ingen Verdens Ting, medens en hel Del af de Mennesker, der før laa med ret store Gældsforpligtelser i Mark for deres Ejendomme og Bedrift, paa forskellige Maader har faaet disse afviklet, nogle derigennem, at Markværdien paa de Produkter, de kunde fremstille, er steget i saa høj Grad, at de ad denne ganske naturlige Vej har kunnet afvikle deres Markforpligtelser, andre paa kunstig Maade, ved Optagelse af alt for tidlige Kronelaan til Indkøb af Markbeløb. Nogle er kommet saa galt af Sted, at de i Begyndelsen af 1919 har laant Kroner og omsat dem i Mark efter en Kurs af nogle og halvtreds og haft det Uheld at skulle erstatte dette foreløbige Banklaan, af hvilket de har betalt 8—9 pCt. i et Par Aars Tid, med Hypotek- eller Kreditforeningslaan, hvis Obligationer de senere under uheldige Omstændigheder har faaet solgt til en Kurs af 73—74, og da saa hele denne store Spekulation var tilendebragt, fandt de sig selv i Besiddelse af lige saa stor en Gældsforpligtelse i Kroner, som de forud havde i Mark. Men hvad enten nu disse Forhold er afviklet paa den ene eller den anden Maade, saa førte de til en Ophobning af Markkapital i Banker og Sparekasser, der nu særlig for Sparekassernes Vedkommende virker som en Klods om Benet. Det er derfor naturligt, at Sparekasserne søger hurtigst muligt at afvikle deres Forpligtelser over for Markbeløb, særlig da Administrationen af de indskudte Markbeløb ofte koster dem mere, end de kan faa ind i Rente af dem. Paa den anden Side har vi Sparerne, der har deres Markkapitaler, som de tidt har erhvervet gennem et langt stræbsomt Liv, staaende i Sparekasserne. De ønsker ikke under Øjeblikkets Valutaforhold at faa dem omsat til en Kurs af 2 Kr. 50 Ø. for hver 100 Mark, saa der er ogsaa ret store Interesser at varetage fra deres Side.

For at undersøge, under hvilken Form man kunde slippe bort fra disse uheldige Forhold, har Handelsministeriet i sin Tid nedsat et Udvalg, og paa dettes Betænkning er det foreliggende Lovforslag hovedsagelig bygget. Da der imidlertid fra forskellige Sider er Ønske om at faa Sagen behandlet i et Udvalg, skal jeg i Øjeblikket ikke komme ind paa Lovforslagets Enkelt-